

[Flemming Hansen]

dér. Det er ikke ministeriets skyld, men det er de krav, man har stillet.

Alene det administrative kaos, disse lovforslag vil medføre, virker uhyggeligt på mig. Konsekvensen af det beslutningsforslag, der blev vedtaget i foråret, og hvis resultat vi nu ser her, er, at enhver borger også uden for dette hus, og især uden for dette hus, vil sige: Jamen er de da rigtig kloge de mennesker, der sidder og vedtager sådanne love, som hverken vi eller de selv kan forstå? Ud over at der kommer prisstigninger på mellem 200 kr. og 1.000 kr. for hver enkelt husstand, kommer der også meget voldsomme stigninger for erhvervslivet.

Det er fantastisk, at en stor dansk virksomhed i går henvendte sig til mig for at få råd om, hvordan de skulle regne CO₂-afgiften ud. Hr. Per Tærsebøl nævnte et tilsvarende eksempel. Jeg måtte bekræfte over for virksomheden, at enten skulle de af med en 7-8 mio. kr. i afgift, eller også kunne de være så heldige, at de ikke kom over 3 pct.s grænsen, fordi de ikke sparede særlig meget på energien, og så skulle de kun af med 10.000 kr. Det er næsten tragikomisk, det må jeg indrømme. Folk forstår det simpelt hen ikke.

Derfor må jeg indrømme, at jeg synes, det er en fejl, når man har sagt, at det mest positive, man kan sige, er, at udgifterne for erhvervslivet er reduceret i forhold til det oprindelige forslag.

Man kan da sige, det også er positivt set med socialdemokratiske øjne i hvert fald, at det giver beskæftigelse til utrolig mange mennesker i statsadministrationen og i kommunerne og i allerhøjeste grad også til revisorer og regnskabsfolk i det private erhvervsliv. Revisorerne har jo mindre at lave, end de har haft før, fremgår det tydeligt af pressen i dag, og så er det jo dejligt, at de har hr. Poul Nielson til at hjælpe sig.

Jeg opfordrer derfor ethvert folketingsmedlem til at læse disse lovforslag igennem og enhver virksomhed til at gøre det samme og så konstatere, at det Socialdemokrati, der siger, at erhvervslivet skal have bedre vilkår, nu trækker endnu en administrativ dyne ned over erhvervslivet og dermed giver den modsatte effekt.

Tænk engang, det fremgår af ministerens skriftlige oplæg, at 400.000, 400.000 virksomheder skal bøvl med konsekvenserne af disse

lovforslag. Det eksempel, som ministeren nævner med damefrisøren og landmanden, er utvivlsomt et af utallige eksempler, som vil vække borgernes vrede og trækken på skuldrene over det makværk, vi laver herinde i Folketinget.

Fra konservativ side har vi hele tiden accepteret, at miljøafgiften kan blive nødvendig for at begrænse CO₂-udslippet, men vi har også hele tiden gentaget og gentaget og gentaget, at det burde ske i samarbejde med vore partnere i EF, og EF har jo frarådet stærkt, at landene går enegang i denne sag. EF er kommet med et udspil; jeg erkender, det ikke er færdigbehandlet. Det vil være sund fornuft at vente på EF. Men til trods for opbakning fra flere fagforbund omkring dette synspunkt, vil Socialdemokratiet ikke høre på den sunde fornuft.

Når den danske andel, CO₂-andelen, i den globale udledning udgør mindre end en trehundrededel, vil der være mening i at vente på de fælles EF-regler, når vi ved, at EF's udledning udgør en syvendedel af den samlede udledning på verdensniveau.

Det er klart, at med den næsten religiøse indstilling, som parterne bag beslutningsforslaget har lagt for dagen i denne sag, så ved jeg godt, at lovgivningen vil blive gennemført; uanset fornuftige argumenter; uanset at det vil koste mange arbejdspladser i Danmark; uanset at det er administrativt belastende for danske virksomheder; uanset at fælles EF-regler er på vej; uanset at det giver konkurrenceforvridning i forhold til vore partnere i EF; uanset at det øger skattetrykket; uanset at det ændrer principper for vores energipolitik, og uanset at det er umuligt at styre administrativt.

Jeg tror desværre ikke, det bliver muligt at få fornuften til at sejre i denne sag, og jeg beder derfor indtrængende især vore virksomheder sætte sig ind i lovforslagene og notere de administrative byrder og øgede omkostninger, det medfører. Og jeg beder virksomhederne og deres medarbejdere, og især de medarbejdere, der mister deres job på grund af disse forslag, jeg beder dem bemærke Socialdemokratiets rolle i dette makværk.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil gerne begynde med en overordnet politisk betragtning. Et flertal bestående af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF